

[Holstein.]

Opretholdelsen af et militært Beredskab, saa maa Begrundelsen af dets Bibeholdelse — nu kommer vi tilbage til Afrustningspolitikens oprindelige Udgangspunkt — alligevel søges i Hensynet til Landets nationale Sikkerhed og udenrigspolitiske Interesse, og social-radikale danske Politikere har altid hævdet, at hvis det kun var nødvendigt at regne med Danmarks national-politiske Egen-Interesse i aldrig at blive inddraget i Krig, saa var den fuldstændige Afrustning det formaalstjenligste.

Ud fra en saadan Grundbetragtning kan der naturligvis lige saa lidt blive Tale om nordiske militær-politiske Fælles-Interesser og Opgaver, som ud fra en formel juridisk Vurdering af de anførte internationale Traktater og Pagter. Det er derfor ogsaa for saa vidt konsekvent, at den højtærede Udenrigsminister har afvist det baade fra dansk og svensk Side fremførte Ønske om nordiske Forhandlinger til Klarlæggelse af de nordiske Landes politiske Stilling som Medlemmer af Folkeforbundet, og derigennem, saaledes som den tidligere svenske liberale Udenrigsminister og Gesandt i Berlin, Landshøvding Trolle, har udtrykt det — jeg citerer —

„opnaa Tilrettelæggelse af en Grundvold for Bedømmelsen af de vitale udenrigspolitiske Spørgsmaal i Norden særlig med Hensyn til Forsvarsproblemet“.

Gaas der nu fra Undersøgelsen af de danske social-radikale Partiers i nyeste Tid konstruerede folkeretlige Forudsætning for Danmarks Opretholdelse af de saakaldte militært organiserede Styrker over til en Undersøgelse af disse Styrkers folkeretlige Beskaffenhed, saa fremtræder Uklarheden om muligt endnu grellere.

Deres Opgaver er ifølge den højtærede Udenrigsminister af politimæssig Karakter, de skal kun imødegaa mindre Neutralitetskrænkelser, de maa ikke anvendes til Modstand mod fjendtlige Overfald eller større Neutralitetskrænkelser, de maa altsaa ikke deltage i Krig, de er militært organiserede Politistyrker, men ikke krigsmæssigt organiserede Militærstyrker. Da imidlertid for et Par Aar siden en udmærket dansk Marineautoritet, Admiral Wenck, gjorde gældende, at de social-radikale Vagtskibe ikke kunde betragtes som Krigsskibe

i folkeretlig Forstand, men maatte anses for civile Politiskibe, erklærede den højtærede Udenrigsminister, at de folkeretlig var Kombattanter, lige saavel som Vagtkorpsets Politikonstabel til Lands er Kombattant.

Men dersom der gaas ud fra, at Vagtskibene og Konstablerne under Krigsforhold vil blive behandlet som Kombattanter af den eller de Danmark fjendtlig sindede Stater, og dersom det yderligere er Meningen, at disse Kombattanter i Tilfælde af mindre, men forsætlige Neutralitetskrænkelser skal sætte sig til Modværge og anvende Magt mod den paagældende fjendtlige Stats bevæbnede Styrker, altsaa *dens* Kombattanter, saa kan den højtærede Udenrigsminister ikke undgaa at komme til at se sine Kombattanter indviklet i det, der folkeretligt kaldes Krig. En Stats Kombattanter, der efter Regeringens Ordre angriber eller forsvarer sig mod en anden Stats Kombattanter, selv om det gælder mindre Neutralitetskrænkelser, befinder sig eo ipso i Krigstilstand.

Med den Beskaffenhed og de Opgaver, der er tiltænkt Vagtkorpset, er al Ministerens tidligere Tale om, at det er berøvet Muligheden for Krigsdeltagelse, hen i det blaa. Det kan simpelt hen slet ikke undgaa i paakommende Tilfælde at blive Krigsdeltager, en svag og elendig Krigsdeltager, ganske vist, men alligevel Kombattant i Krig. Enhver uniformeret og bevæbnet Mand, der af sin Stat føres i Kamp mod en fjendtlig Stats Tropper eller Skibe, er dermed i Krig, og Henvisningen til, at der kun skal kæmpes mod mindre Neutralitetskrænkelser, formaar ikke i mindste Maade at ændre det, tilmed da der jo ikke er noget som helst i Vejen for, at mindre Neutralitetskrænkelser iværksættes af store fjendtlige Styrker.

Og skulde ikke alene Neutralitetskrænkelsernes Størrelse — de store Krænkelser, som kuldkaster eller indskrænker Landets statslige Selvstændighed paa det groveste, skal der jo ifølge Udenrigsministeren ikke gøres væbnet Modstand imod —, men ogsaa de neutralitetskrænkende Styrkers Størrelse være afgørende for, hvor vidt de social-radikale Kombattanter skal have Ordre til at dræbe og lade sig dræbe, ja, saa maa for Danmarks nationale Værdig-